

mig ikke, at den endnu er kommen ud af den Taage, som jeg tror, jeg skal ikke nægte det, at den ærede Ordfører og hans Parti i dette Øjeblik ønsker at omgive den med.

Indenrigsministeren (Fingerslev):

Det ærede Medlem fra Vangeland — i Forbigaaende sagt, jeg savner Banen paa Vangeland, for der er jo hvert eneste Aar et Forslag om en Bane der, ikke paa langs men paa tværs, for at skabe en Verdensroute fra Rudskøbing over Lohals til Naffov; der har været Andragender fremme mange Gange derom, men i den Retning har det ærede Medlem været dydig, jærnbandedydig til Dato ved ikke at præsentere den; men den kommer saameget nok. Det ærede Medlem ønskede at vide, om Ministeren vilde stille Vædringsforslag her i Tinget til 2den Behandling. Jeg beklager, at det ærede Medlem saa lidt har fulgt med, hvad der er Sædvane fra Ministerens Side ved Behandlingen af Lovforslag. I Regeringens Forslag er Ministeren den ledende ved Forhandlingen, men ved private Lovforslag er det Forslagsstilleren, der er den ledende ved Forhandlingen; og jeg tror ikke, at det ærede Medlem skal kunne paavise, at Ministeren — i hvert Fald kan man ikke paavise det for mit Vedkommende nu paa ottende Sæssion — ved private Lovforslag er gaaet videre end at angive Regeringens Synspunkt og henstille til Forslagsstillerne, om de ville tage det, der er fremkommet, til Følge og læge deres Forslag ændret i Overensstemmelse med de fra Regeringens Side fremsatte Antydninger. Jeg tror ikke, man skal finde, at Behandlingsmaaden fra Ministerens Side lige over for private Lovforslag har været en anden. Derfor har jeg ogsaa paa bestemte Punkter peget paa, hvilke Forandringer jeg kunde ønske i Lovforslaget, og jeg har henstillet til de ærede Forslagsstillere, om de ville foretage disse Forandringer. Det følger af sig selv, at jeg derved forbeholder mig Frihed til at kræve disse Forandringer andesteds; men jeg tror som sagt, at dette er Sædvane — for mit Vedkommende er det ganske sikkert Sædvane, og den agter jeg ikke at fravige. Det ærede Medlem kan jo være saa god at stille Vædringsforslag (V r a n d e s: Nej). Ja, det ærede Medlem har jo Ret til at stille Vædringsforslag; men fra Ministerens Side vil der ikke blive stillet noget Vædringsforslag; ønsker man speciellere Udtalelser end dem, jeg har fremsat — jeg tror for Resten, at de ere ganske tydelige — om, paa hvilke Punkter jeg mener, at der skal være Vædringer, skal jeg gerne være villig til at udtale mig derom. Det ærede

Medlem siger, at Folketinget bør vedtage Lovforslaget i en saadan Form, som det ønsker at se det i som den endelige Form. Ja, det forekommer ogsaa mig; jeg antager ogsaa, at Folketinget vil gøre det. Jeg antager, at en Del af de ærede Medlemmer, som staa mig nærmest, ville tage Reservation ved at stemme for en saadan Affattelse, i den sikre Forventning, som ogsaa jeg nærer, at de ville faa Lovforslaget tilbage igen, og at de ville motivere deres Afstemning med, at nu kan Lovforslaget gaa til Landstinget; men jeg nærer ingen Tvivl om, at det ærede Medlem for Præsto Amts Ste Valgkreds (Bojsen) og de, der staa ham nærmest, ville give Lovforslaget en saadan Affattelse, som de i og for sig ønske, det skal have, en saadan Affattelse, at de i og for sig maatte ønske at se det ophøjet til Lov; om dette Ønske bliver opfyldt, er et ganske andet Spørgsmaal; det er det, jeg paa Forhaand tvivler ganske overordentlig meget om, eller jeg tør i Grunden sige, at jeg er ganske sikker paa, at det ikke vil ske. — Jeg mente, at jeg over for det ærede Medlem for Listeb Amts 2den Valgkreds (Sagd) maatte gøre et Par Bemærkninger, idet jeg erkender, at vore Forhold kunne være forvirrede og maadelige nok, og jeg erkender ogsaa, at et Kompromis er der Tale om, men ikke om at handle i mere udvidet Forstand; saaledes, at der kan være Tale om at gøre sig personligt Jorbel, og heller ikke om noget, som kan lignedes med andesteds, hvor man kommer for Retten til Strafsvar, og det vil det ærede Medlem fra Listeb ogsaa nok erkende (S a g d: Ja, foreløbig). Ja, jeg forlanger ogsaa kun, at han skal erkende det til den Dag i Dag; der er jo ingen, der kan svare for Fremtiden. Men det ærede Medlem fra Vangeland syntes at ville lægge mere ind i min Udtalelse; jeg henviser til, hvad jeg har sagt; det bliver jo nok skrevet op; jeg efterser aldrig, hvad jeg siger. Det ærede Medlem var ikke fornøjet med den Omhed, jeg skulde have vist for det ærede Medlem og hans Meningsfæller. Men det er en stor Bidsfarelse, jeg har ikke vist nogen Omhed lige over for det ærede Medlem, ikke Spor, thi jeg nærer den ikke; jeg siger ikke noget, som jeg ikke mener; og viser ikke noget, som jeg ikke med Sandhed kan vise. Nej, deres Stilling har interesseret mig; jeg mente nemlig, at naar et af det ærede Medlems Venner er Medforslagsstiller til dette Forslag, kunde der ikke være Tale om nogen Sammensmeltning og saadan noget, som det ærede Medlem tror, og jeg mente derfor, det kunde have nogen Interesse for mig at faa at vide, hvilken Betydning det havde,